

עת"מ 19-06-48209

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים מינהליים
בפני כבוד השופט מרדכי כדורי
בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
- ע"ר מס' 580163517
ע"י ב"כ עוה"ד תהילה מאיר ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טלפון: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרת

נגד

המנהל האזרחי

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי
רח' מח"ל 7, ירושלים 9149301
ת"ד 49333
טל': 0733928085, פקס: 02-6468056

המשיב

תגובה מקדמית מטעם המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתכבד המשיב להודיע כי הוא מעביר בזאת את המידע המבוקש לידי העותרת. במצד דברים זה נראה כי העתירה מתייתרת וניתן למחקה. והכל כפי שיפורט להלן.

1. עסקינן בבקשת חופש מידע במסגרתה מבוקש לתן מענה לבקשת חופש מידע העוסקת בנתונים שונים על היתרי הנהיגה בישראל המנופקים לפלסטינים על ידי המינהל האזרחי.
2. בפתח הדברים יצוין כי בהתאם לפסה"ד בבג"ץ 6870/14 רגבים נ' ראש המנהל האזרחי, הוראותיו של חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") אינן חלות במישרין על רשויות אזור יהודה והשומרון. עם זאת, וכפי שהוצהר על ידי המדינה בהליכים השונים, אין באמור כדי לגרוע מתחולת המשפט המנהלי הישראלי על פעולתן של רשויות האזור, לרבות עקרונות חופש המידע במובנם הרחב. עוד נציין בהקשר זה כי במהלך שנת 2018 תוקן חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, תש"ס-2000. במסגרת התיקון האמור התווסף לחוק סעיף 5א, המסמיך את ביהמ"ש לעניינים מנהליים לדון בהחלטות של רשויות וגופים הפועלים ביהודה ושומרון בעניינים המנויים עם התוספת הרביעית. פרט מס' 1 לתוספת הרביעית עניינו ב"החלטה של רשות בבקשה לקבלת מידע המופנית כלפיה".

3. לאור האמור, הגם שהוראות חוק חופש המידע **אינן** חלות במישרין באזור, הרי שבהתאם לפסיקת בג"ץ פועלות רשויות האזור בהתאם לעקרונות החוק, וביהמ"ש לעניינים מנהליים מקיים ביקורת שיפוטית על כך.

4. בבקשת חופש המידע שהוגשה על ידי העותרת נתבקש מידע הן על ניפוק רשיונות נהיגה לפלסטינים בישראל והן על ניפוק **היתרי** נהיגה עבורם. בהקשר זה נציין, כי בהתאם להוראות תקנה 578 לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), תושב אזור שבדו רישיון נהיגה בר תוקף שניתן באזור לפי הוראות הסכם הביניים, יראו אותו כבעל רישיון **רישיון נהיגה** בר תוקף בישראל, בדרגת רישיון מקבילה לדרגת אישיונו. ואולם, סעיף 578 לתקנות התעבורה, קובע כי לא ינהג תושב אזור רכב שאינו רשום באזור, אחא אם כן יש בידור היתר לכך מאת המפקד הצבאי או מי שהוא הסמיכו לכך. לצד זאת, תקנה 175 לתקנות התעבורה, אוסרת על **רשות הרישוי בישראל** לתת או לחדש רישיון נהיגה לתושב אזור, אלא אם מתקיימים טעמים מיוחדים.

5. הנה כי כן, קובעות תקנות התעבורה מנגנון של **הכרה** ברישיונות נהיגה המנופקים על ידי הרשות הפלסטינית, אולם אוסרות על תושבי אזור לנהוג בישראל ברכב שאינו רשום באזור, אלא אם יש בידו היתר מאת המפקד הצבאי לצד זאת, קובעות מנגנון נפרד המאפשר לרשות הרישוי בישראל לנפק **רישיון נהיגה ישראלי** לתושב אזור, במקרים מיוחדים. לאור האמור, המינהל האזרחי **אינו** מוסמך כלל לנפק רישיונות נהיגה.

6. הנתונים שיובאו להלן נוגעים אך ורק ל**היתרי נהיגה** שמנפק המינהל האזרחי מטעמו של המפקד הצבאי, לפלסטינים שבידם רישיון נהיגה תקף מאת הרשות הפלסטינית.

7. להשלמת התמונה נציין כי הקריטריונים ואופן הנפקת ההיתרים מפורטים ב"נוהל הנפקת היתר נהיגה ברכב ישראלי לפלס" תושבי איו"ש ורצ"ע" אשר מפורסם באתר האינטרנט של מתאם פעולות הממשלה בשטחים.

נתונים שנתקבלו מהמינהל האזרחי

8. במסגרת בקשת חופש המידע, התבקשו נתונים שונים על ניפוק היתרי נהיגה בשנים 2017 ו-2018, בדיקה שנערכה במינהל האזרחי העלתה, כי **לא ניתן לאתר** נתונים בגין שנת 2017. מצ"ב הנתונים שהתקבלו:

נתון	2018	2019 (עד ספטמבר)
מספר בקשות להיתרי נהיגה שהוגשו	58	47
מספר בקשות שאושרו	8	9
מספר בקשות שסורבו	50	16
מתוכן: אי עמידה בקריטריון שעניינו היתר תקף מכוח איחוד משפחות: 5 אי עמידה בקריטריון של שהייה בישראל כדין יותר מ-3 שנים ברצף: 3 אי עמידה בקריטריון "קרוב משפחה מדרגה ראשונה של המבקש, אשר מתגורר בישראל דרך קבע, סובל ממצב רפואי המצריך טיפולים רפואיים תכופים, המחייבים הגעה דחופה למוסד רפואי, ובן הזוג הישראלי של המבקש אינו כשיר כדי לנהוג ברכב ישראלי, בלא שקיים פתרון אחר להגעת קרוב המשפחה למקום הטיפול: 22 חוסר מסמכים: 11 סירוב מסיבות אחרות: 3	מתוכן: אי עמידה בקריטריון שעניינו "קרוב משפחה מדרגה ראשונה של המבקש, אשר מתגורר בישראל דרך קבע, סובל ממצב רפואי המצריך טיפולים רפואיים תכופים, המחייבים הגעה דחופה למוסד רפואי, ובן הזוג הישראלי של המבקש אינו כשיר כדי לנהוג ברכב ישראלי, בלא שקיים פתרון אחר להגעת קרוב המשפחה למקום הטיפול": 16 <u>תערה:</u> טרם נתקבלו החלטות בכלל הבקשות	

מספר המקרים בהם ניתנו שירותי	שנה (כלל המקרים)	שנה (כלל המקרים)
מספר המקרים בהם ניתנו שירותי המוגבלים להסעת בן המשפחה לטיפולים בלבד	8/8	4/9
מספר המקרים בהם היתר כולל אישור לנסוע לאילת	0/8	6/9

9. בהתייחס למידע המבוקש בסעיף 4 ("ג+ י"ד) נציין כי לא אותר במינהל האזרחי מידע על הליכים משפטיים הקשורים לבקשות השונות. נציין עם זאת, כי על פי נתונים שאותרו ביועמ"ש איו"ש, בשנת 2018, התקבלו ביועמ"ש איו"ש שלוש עתירות שאניינן "היתרי נהיגה". בשנת 2019 התקבלו שתי עתירות מסוג זה.

10. בדיקה שנעשתה העלתה כי באף אחת מהעתירות לא נופק היתר בעקבות הגשתה. עוד יצויין כי אין נתונים על מתן היתרי נהיגה לאנשים שעניינם נידון בוועדה ההומניטארית. בהתייחס למידע המבוקש בסעיף 5 לבקשה, הנוגע למתן היתרים לאוכלוסיות נוספות, "מחוץ לנוהל", נציין כי מכסות היתרי הנהיגה לאוכלוסיות הרלוונטיות (ובכלל זה לאנשי צוות רפואי) מתפרסמות באתר האינטרנט של מתאם פעולות הממשלה בשטחים. יצוין כי מבירור שנערך עם רמ"ד תיעוד ומירשם במינהל האזרחי, עלה כי בכל זמן נתון, מצויה המכסה האמורה בשיעור ניצול של כ-90 אחוז.

נוכח הדברים האמורים לעיל נראה כי העתירה במתכונתה הנוכחית התייתרה. המשיב יבקש למחוק את העתירה.

היום: כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019

אני רועה-למאזרחי
 שני רוזנבליט-שמעונוביץ, עו"ד
 פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)